451357

Szerkesztőség és kiadóh ata
Timisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési dijak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugo[illegible]iában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre 300 lei, me y összeg postautalványon a kiadóhivatal cimére küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő: **DINNYÉS ÁRPÁD** | Felelős szerkesztő: **BEN GIT** | Szerkesztő: **BÁN-DOR**

Férfiak gyermekágyban

Bizonyára sokan hallottak már arról, hogy számos idegen népnél egy gyermek születésénél — a férfi fekszik ágyba, betegnek tetteti és egy ideig ápoltatja magát — mialatt a fiatal anya sokszor már napok, vagy órák mulva dolgai után lát. Ez a szokás fennállt és részben még ma is fennáll Közép- és Délamerika több indián törzsénél, néhány kinai törzsnél és a Sunda-szigeteken. Európában a keltáknál, baskoknál, korsáknál és a Majorkán divott ez a szokás. Sőt Thüringiában még a 80-as években férfiinget akasztottak a gyermekágyas nő ablaka elé, hogy távoltartsa a gonosz szellemeket, az ujszülöttől. Aargan kantonban a gyermekágyas nő a férfi nadrágját és kalapját vette magára, mikor szülés után először kiment.

A különös szokás, mely a mi szempontunkból éppen olyan barbár, mint komikus, körülbelül a következőkben lelte magyarázatát: Az apa teljesitményeinek — melyet a gyermek születése érdekében végzett — elismerésében megröviditve érzi magát és ugyanazt a tiszteletet és kiméletet követeli, mint az anya. De egyes népeknél még más motivumokat is találunk. A tarahamurák hite szerint (Mexikó) a gyermek testét az anyjától, a lelkét pedig az apjától örökli. Amit tehát ez utóbbi a szülés után cselekszik, az befolyásolja a gyermeket...

Más törzsek a férfigyermekágy által a betegség ördögét akarják tévutra vezetni és ezáltal a gyermekágyi lázat távoltartani. A tudós Ad. Bastian ezt a szokást az „anyajogból" vezette le. A törzseknél ugyanis, ahol ez a szokás divatban volt, a férfi megvásárolta a menyasszonyt, miáltal azonban még nem volt joga a gyermekekre is, mert ezek az anyáé és az illető törzsé voltak, tehát, ha a sors ugy hozta magával, harcolhattak az apai törzs ellen... Ezért tehát egy gyermek születésénél gazdagon megajándékozták az anyát, hogy ezáltal a gyermeknek a régi néptörzshöz való viszonyát feloldják, ami alapjában véve csak egy vétel. Az apa megveszi a gyermeket az anyjától. Ez azonban gyakran nagyon is sokba került volna, ugy segitett tehát magán, hogy a gyermekágyi „szenvedések" egy részét magára vette, egy kis csalás... mely idők folyamán szentesitett ceremoniává lett.

Védekezés a látszat kedvéért

Utolsó királyaink közül az egyik beleszeretett egy előkelő szép hölgybe és egy napon szerelmes levelet küldött neki eggik apródjával. A hölgy, aki nem volt ostoba, védekezett, ahogyan tudott, az apród unszolásaira azonban mégis igy válaszolt: „Mondja meg Őfelségének, hogy tudom, nem észszerü, ha egy alattvaló uralkodója kivánságának ellenszegül, mert hiszen ő hatalmával parancsolhat és követelhet és kérhet — mindent". Az apród rögtön megvitte a királynak a választ, aki felkereste a hölgyet szobájában és minden nagyobb megerőltetés nélkül a magáévá tette.

——

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A PONT

Ezekben a novellákban a férfinem ékessége, melyet nevezzünk Vesszőnek, mondja el kalandjait, melyeket kis barátnőjével: a Ponttal élt át.

Huszévesek voltunk. A közbeeső idő elég változatosan telt el, Gilbertben élesen kezdett kifejlődda piktori tehetség és jómódu szülei csinos kis mütermet rendeztek be számára. Én közben sokat tapasztaltam, sokat tanultam. Átestem egy utálatos, hosszas betegségen is, amelyet csak ritka sorstársam kerül el. Egy kellemetlen vén Pont okozta, amelyben semmi örömöm nem volt s amellyel való barátkozásra egyizben elázott gazdám kényszeritett.

A müteremben egy alkalommal több müvészember, irók, festők, szobrászok és néhány prima modell gyült össze. Erősen rumozott teákat ittak, folyt az eszmecsere, csattant az élc és azután bort hozattak. Forró orgia fejlődött ki lassan, a párok a szőnyegen henyéltek különféle szerelmi aktusok és ölelkezések között s a bohémek között szóba kerültem én is. Parázs vita keletkezett.

— Ez a része a férfinek nem egyéb, mint rongy, — vetette oda lakonikusan egy öregedő színész.

— Nálad! — kacagott Dóra, a vöröshaju bacchansnő modell.

— Az élet! — csattant fel gazdám s olyan hévvel dörögte ezt, hogy meglepetten fordultak feléje valamennyien. — Igen, az élet, az örök forrás, melyből a boldogság patakzik. Gyökér, melyből terebélyes fák sarjadaznak, virág fakad és gyümölcs érik. Soha nem vesz, mindig csak ad. Teremt és termékenyit, egyszerü és mégis a titok titka. Őt fogom minden variációjában megfesteni. Nyugvásában, lázában, szilárdságában és hajladozásaiban. Tudom, nem vihetem a nyilvánosságra, mert a világ ostoba, az emberek farizeusok, de találok majd elég mübarátot, akik rajongással fogadják képeimet.

— Dóra vetkőzz le! — szólt a vörös lányra. A modellnő ledobta ruháit. Gilbert szintén levetkőzött s mig meztelenül átölelkeztek, koccintottak és ittak a szerelem istenére.

— És most nézzetek ide!

Gilbert a medvebőrös pamlagra fektette a leányt és engem utnak inditott a kitárt fészek felé. A bohémek körülálltak és izgatott érdeklődéssel figyeltek...

Ami itt történt, afölött a nyárspolgár megint felháborodik és jajgat az erkölcs nevében. A nap folyamán még remek produkciókat végeztem és velem együtt a többiek is. Estére még gyarapodott a társaság és a termet zsufolásig megtöltötték. Meztelenség és nehéz jószagok torlódtak összse és a fekete, barna, szőke kelyhek dalolva fogadták villamos ütéseinket. Skarlátvörös csókok, orgonás sóhajok— megpaskolt női combok sikolyai, lidérces perverzitások őrjitő bacchanáliái s mindez a céklavörös üvegburku villanykörtéktől piros fényü légkörben oly szép és fantasztikus volt, mint az ezeregyéj meséinek egyik megelevenedő csodája...

*

Az önkéntesek csapata taktusra énekelte: Vékony héja van a piros almának... A vén tábornok, egy őrgróf, éppen arra lovagolt ifju feleségével, Anny asszonnyal, akiért az egész tisztikar bolondult.

Ettől fogva Gilbert legforróbb álma a szép tábornokné volt. Egy bálon bemutatták a kegyelmes asszonynak, mikor is oly hévvel csókolt neki kezet, hogy Anny asszony kék szemei meglepetve siklottak végig rajta. De — ugy látszik — nem neheztelt meg, mert nagyon kedvesen és hosszan csevegett a festővel.

Közeledett a tiszti vizsga és a fiu elhatározta, hogy még távozása előtt közelébe férkőzik a karcsu asszonykának. Engem is lázban tartott a vágy, mert ezt a kelyhet valami különös ország érdekes tipusának sejtettem, amely első percben hüvös és előkelően tartózkodó, hogy aztán annál vadabb vulkánná tüzesedjék.

Az asszony magányosan is szokott kilovagolni. Bátor nő volt, amellett revolvert is vitt ezekre az utakra. Gilbert egy alkalommal az erdő fái közt csattangolt és szivdobogva látta, hogy a lovasoknak törött erdei uton Anny asszony fehér kancája lépésben botorkál. Egyszerre csak megállitotta lovát az angol hölgy és az egyik bokor mögé vonult. Megreszkettem és kigyózva, zakatolva löktem gazdámat előre. Gilbert hirtelen szembekerült az asszonykával s adta a meglepettet, bocsánatért hebegett, de persze, mindez csak ügyes szinlelés volt. Leirhatatlan ijedtség fogta el az asszonykát s amint gyorsan le akarta szoknyáját ereszteni, az fennakadt a bokor ágaiban és kicsillámlott a remek test ragyogó bőre. Gilbert térdre hullott az asszony előtt s mikor az arcába csapott kinjában lovaglóostorával, megkapta a hosszu, csinos lábszárát és csókolni kezdte a harisnyák fölött, ahol egy darabon meztelen volt a combja. És ha az ég és föld összeszaladt volna, itt kellett valaminek történnie. Egyszerre csak az asszony elengedte magát, elterült a bársonyos füben és katonás hangon rászólt a hatalmas legényre:

— Megadom magam! Csak gyorsan, gyorsan, mert jönni talál valaki!

Gilbert elkapta az asszony fejét és vadul csókolgatta. Én, mintha megvillanyoztak volna, kilőtt ágyugolyóként robbantam be a Pontba és megtermékenyitettem a tehetetlen agg tábornok helyett. Hamar befejeződött az aktus s mikor már gazdám nyeregbe segitette, igen kedvesen bucsuzott a kegyelmes asszony.

— Meg vagyok önnel elégedve. A csődörösök a világ legpompásabb katonái.

Bájosan felkacagott s ostorával megcsiklandozva a nemes arab kancát, sebes iramban elvágtatott.

*

Sok kelyhet izleltem azóta már. Sokat meritettem az örömök tavából, de rengeteg gyönyört adtam is. Gazdámmal ugyancsak sokat futkostunk szoknyák után és ha Gilbertnek egy-egy jóképü nőstény felkorbácsolta a vérét, nem volt nyugta, mig el nem merülhettem csigázó fészkében.

Mostanában egy artistanő játszott a cirkuszban. Erős volt, mint egy nősténytigris és hajlékony, mint a leopárd. A müsoron a hires germán szüz után Brunhildának nevezték. Valóban német

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A nő:

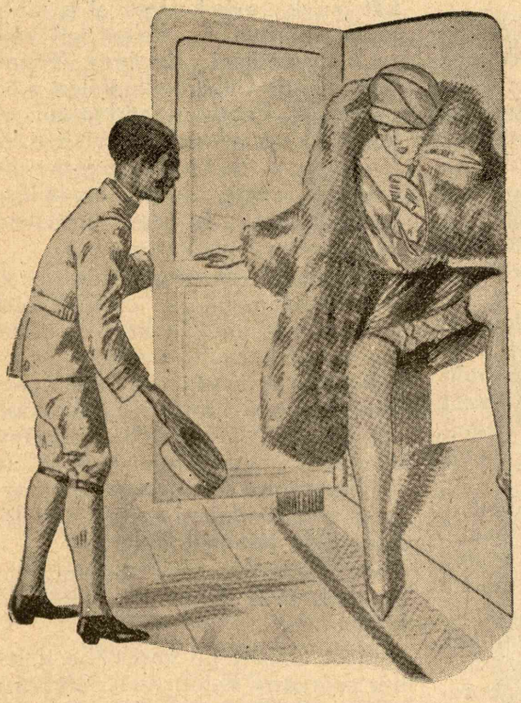

az autóban ...

a padon...

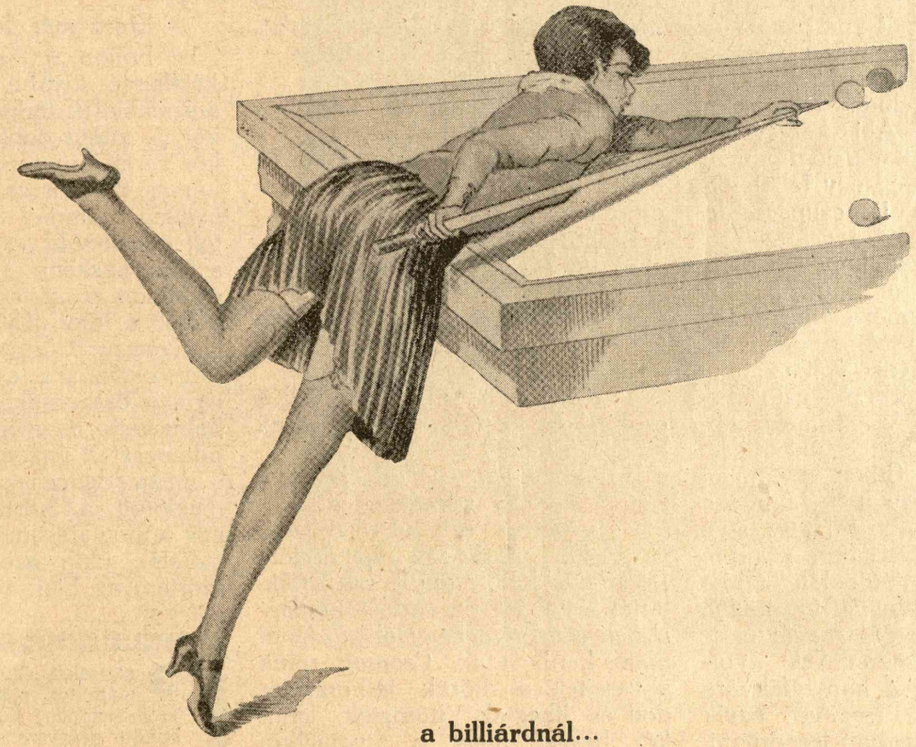

a billiárdnál...

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

eány volt és megközelithetetlen.

Gilbert nem az az ember volt, aki az akadályok elől meghátráljon. Sőt!--- Bemutatta magát Brunhildának és megkérte, hogy álljon neki aktot, mert le szeretné festeni. Az artistanő beleegyezett, de szemeiben kihivó láng lobbant fel. Egy nap tényleg felkereste Gilbertet mütermében. Teljesen levetkőzött, egy szemrebbenés nélkül és csak most lehetett igazán látni e nő csodálatos alakját. Két kemény melle a magas bimbókkal büszkén és szilárdul dagadt, finom ivelésü, teli karjai valódi carrarai márvány, megkapóan szépek és rendkivül erősek... gazdag hasán a köldök, mint egy parancsoló csillag, izzott, karcsu lábait tartó vasizmu, két tömje pedig az édes ananászt rejtő büvös kis szelencét, mintegy felkinálta, olyan észtvesztően állott a férfi elé. Feltornyosultam és szólott Gilbert:

— Brunhilda, én magát birni akarom, hogy ecsetembe ihlet legyen és vásznamra mestermüvet teremtsek.

A leány gunyosan felkacagott:

— Barátom, engem már sokan akartak birni. Akár hiszi, akár nem, még érintetlen vagyok. Nem őriztem sárkánnyal ártatlanságomat, de azt akarom, hogy a férfi, akinek odaadom a szüzességemet, erősebb legyen nálam. Már többen szerencsét próbáltak, de sikertelenül. Még egyszer sem kerültem alul. Maga tetszik nekem, birokra jöhet velem. Háromszor fogunk birkózni. Aki két vállon lesz, azt a másiknak jogában áll megvernie. És még egy feltételem van, hogy maga is csupasz legyen!

Gilbert boldogan kapott az ajánlaton. S egy perc mulva, mint Ádám és Éva, meztelenül állott szemben egymással a gyönyörü emberpár. Én olyan voltam, mint egy sudár hajóárboc s ugy éreztem, hogy ha a vasat megcsapnám, szétroppana ütésem alatt.

Összecsaptak. Gilbert keményen állt, mint egy sulyos szobor, a lány hajlékony volt, mint a kigyó s roppant ügyes. Gilbert átkapta két karjával a csipője fölött, mire az artistanő hidba vetette magát, óriási erővél átvetette magát partnerén, azután tüneményes gyorsasággal ráugrott a hanyatfekvőre és lábai közé feszitve egyik térdét, kezdte a vállait leszoritani. Az egyik váll feküdt már, de a másik ellentállt, mint a vasbeton. A nő lassan rákuszott Gilbertre, ugy hogy én éppen a combok meleg szögébe kerültem, mire a férfi elvesztette erejét, elernyedt és megadta magát. Brunhilda felkacagott s rászólt a legyőzöttre:

— Megfordulni!

Gilbert az egyezség értelmében összeszoritott szájjal engedelmeskedett, Brunhilda pedig keresztbe ült a hátán s izmos tenyerével ugy végigvert a férfi hatalmas combjain, hogy a bőr majd kirepedt rajtuk.

Másnap ismét megjelent a lány.

— Fáj még? — kérdezte melegen és hangjában részvét remegett.

— Nem! — felelt röviden és nyersen Gilbert, kit veresége és megveretése módfelett boszantott.

— Akar mégegyszer? — szólt most már irónikusan a leány, idegesitve a fiu brutális hangjától.

— Igen! — válaszolt Gilbert.

A küzdelem most sokkal tovább tartott és ismét Brunhilda javára dőlt el. Gilbertnek ujra le kellett feküdnie, mint egy iskolásgyereknek és ujra csunya verést kapott. Harmadnap ágyban találta a leány gazdámat. Vizes kendővel borogatta testének bizonyos részét. Forrt benne a bosszuvágy és a him megsértett büszkesége. A nyolcadik napon, mikor Brunhilda meglátogatta, már mázsás sulyzóval tornázott. Most ő kérdezte:

— Kezdhetjük?

Brunhilda odasimult hozzá és szeliden azt mondta:

— Ne drágám, nem akarom bántani, inkább feladom a fogadalmat.

A férfi dacosan vágta oda:

— Fél?

A lány szemei kigyultak.

— Ostoba! — mondta. — Hát verést akar inkább, mint csókot?

Gilbert cinikusan nevetett:

— Ha meghátrál, nem kell a csókja! Az én kedvesem csak bátor nő lehet!

Brunhilda szó nélkül levetkezett és odaállt kecsesen, de félelelmetesen és szilajul a férfi elé. Borzasztó viaskodás kezdődött. Döngött a föld alattuk, csavarták, törték egymást és vadul hempergetek a szőnyegen. Hol ez, hol amaz került alul. Csorgott róluk a verejték, a bőrük felhorzsolódott és lihegtek, hörögtek, mint két bestia, mely a sivatagban összetalálkozik és halálra marja egymást. Én tehetetlenül repültem ide-oda, erőgyüjtő dus álmaimon éles fájdalom nyilallott keresztül s a közelemben levő kehely is kinokról sóhajtott. Brunhilda egyszerre félvállra került. Gilbert ránehezkedett és balkarjával derekát fogva, másik kezével a jobbvállát szoritva igyekezett két vállra kényszeriteni. Egyenes vonalban feküdt Gilbert ellenfelén s én erősen a Ponthoz surlódtam. A leány ekkor gyorsan elkapta a fiu fejét, egy borzasztót csavart rajta s a férfi érezte, hogy ellentállása meggyengült, még egy két perc és ismét vesztve van.

E pillanatban segitségére siettem gazdámnak s drótrugóként kilökve magamat, a kelyhet ostromolni kezdtem. Cirógattam, csókolgattam s egyszerre csak megborzongott a Pont, megrázkodott a gyönyörtől s e percben a leány elvesztette akaraterejét, karjai, az acélkapcsok, leomlottak és gazdám vad diadalmámorban tört ki. Brunhilda két vállon feküdt.

— Megfordulni! — parancsolta gazdám és a leány engedelmeskedett.

Most Gilbert ült keresztbe a fehér márvány háton és a domboru remek két asszonyi tömböt vad gyönyörrel paskolni kezdte kemény tenyerével. Végre felsirt a nő:

— Eresz már, fáj nagyon!

— Fájjon, — kacagott a fiu és kéjelegve tovább verte. — Te megaláztál a férfiasságomban, akkor is, mikor dobtál, akkor is, mikor vertél, mint egy kölyköt. Most kamatostul visszakapod. És kegyetlen örömmel nagyot csattantott a kék-zöld csipőre. Felhasadt a bőr, keskeny rubintvörös csik cikkázott át rajta és iszonyut sikoltott a lány. Gilbert most megkegyelmezett, ráborult a meggyötört combokra és forró szájjal mohón összecsókolta őket. Azután babusgatta a gyönyörü lábakat s odaeresztett engem kis páromhoz, a mézmedencéhez. Engedelmesen megtörött a kristályos válaszfal egy kopogtatásomra s a felséges előjáték után ezerszeres hévvel szórtam az Élet halhatatlan magvát.

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszertára Dóm-tér 9

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

É V A

V.

Amint ott ült a kávéház emeletén, cigarettával szájában, ugy érezte magát, mint katona a harctéren, akinek számára fel vannak függesztve a köznapi törvények. Nem gondolt arra, hogy tervével kockáztatja becsületét és szabadságát. Már éppen eleget szenvedett emiatt a dolog miatt. És már meg is esküdött magában, hogy jövőre távol tartja magát minden tisztességes lánytól. Elég tyuk van Berlinben, akinek temperamentumát nem fékezi semmiféle előítélet.

Elővett egy ujságot, keresgélni kezdett a hirdetések között és kiválasztott két cimet.

Először Winowskiné asszonyt, egy szülőotthon tulajdonosnőjét kereste fel, ötvenévesnő nyitott neki ajtót, alsószoknyában és hálóingben.

— Hát, kedves Winowskiné, arról van szó, — kezdte gyorsan, mikor beértek a szobába.

— Biztosan egy kis meghülés — vágott szavába a nő.

Hans megértette.

— Természetesen, a menyasszonyom meghült egy kissé. Segithet rajta?

Az asszony habozott, aztán megkérdezte:

— Erős a lány?

— Nem, gyönge.

Winovskiné elfintoritotta arcát.

— És hol alszik?

Hans gorombáskodni akart, de aztán leküzdte magát.

— A szüleinél — felelte látszólag hanyagul.

— Szóval urinép?

— Igen.

Az asszony egyszerre nagyon komoly arcot vágott.

— Nézze, fiatal ur, akkor nem megy a dolog. Egyedülálló lányokkal, asszonyokkal még csak megy valahogy, akik pár napig akár itt, akár odahaza elfekhetnek, anélkül, hogy bárkinek is feltünne. Az ilyen szegény teremtések hallgatnak is, nehogy maguk is bajba keveredjenek. De uri nép... nem, Isten ments!

— Szóval nem akarja? — kérdezte Hans. Kimondhatatlan csalódást, ájult haragot érzett. Már a célnál gondolta magát s most egyszerre vége ennek is.

— Hiába, fiatalur, nem lehet tenni semmit. Hadd jöjjön a világra inkább a gyerek. Elég ilyen zabikölyök futkos a világon, csak az első jön meg ilyen átkozottul gyorsan.

*

A Hoffmannstrassén belépett egy piszkos házba. A lépcsőház egyik ajtaján névjegy állott: Dr. Braun.

Egy férfi nyitott ajtót, akiben igazán nem lehetett megsejteni az orvost. De Hans jelenlegi lelkiállapotában nem sokat törődött azzal, hogy kivel van dolga, nem tudta,

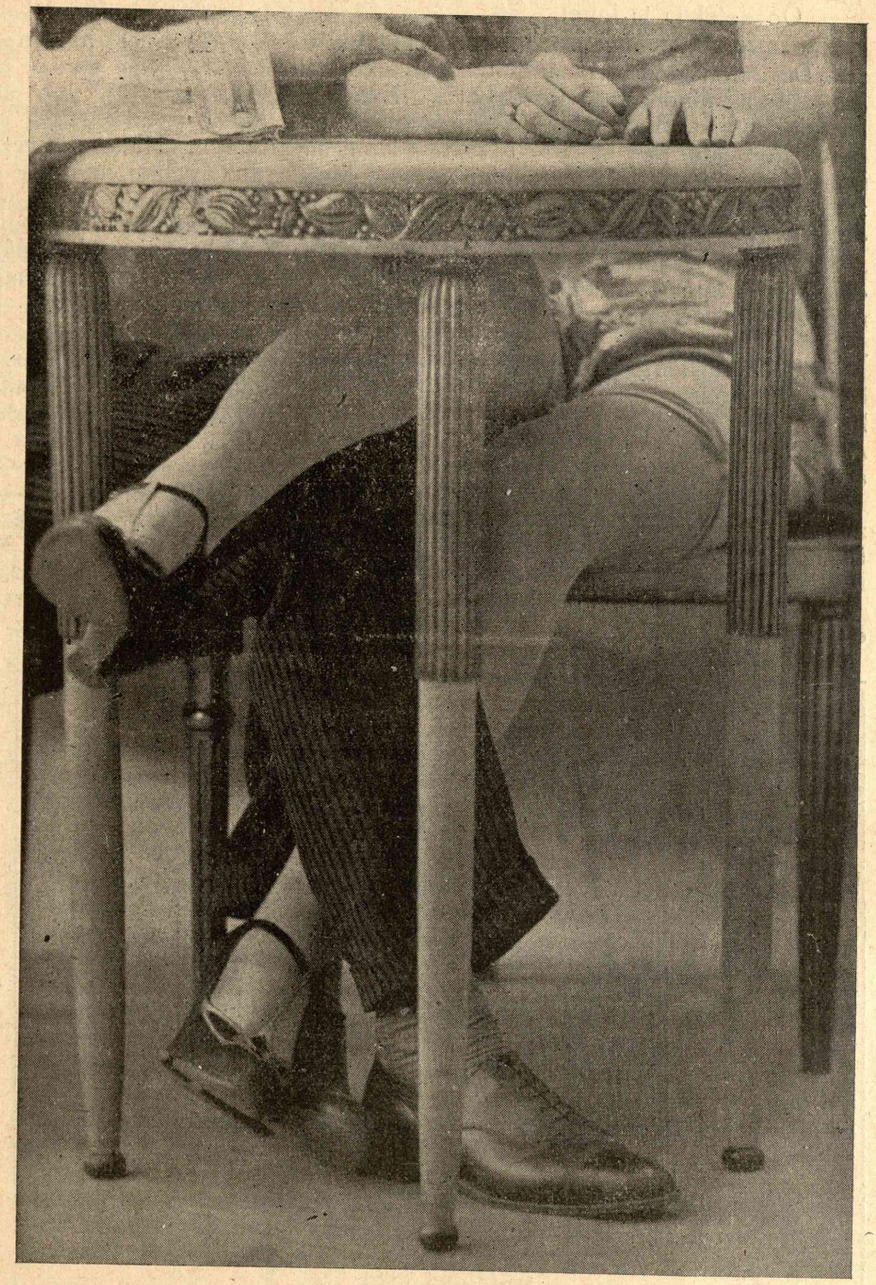

Fotó Káviár, Timişoara

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

hogy ez a szélhámos hasonló bűncselekmények miatt már éveket töltött börtönben és most hamis név alatt telepedett le itt, Berlin egyik külvárosában.

— Szabad nyiltan beszélnem? — kérdezte, mikor leültek.

— Természetesen.

— Elvállal egy elhajtást?

Braun dr. visszahökkent.

— Szabad kérnem becses nevét. Mert ha nyilt kártyával akar játszani, akkor ne titkolózzék.

— Miért kell ezt tudnia?

Braun a szemébe nézett:

— Ön detektiv is lehet.

Hans türelmetlen mozdulatot tett. De aztán mégis megmondta a nevét s különböző irásokkal igazolta magát. Braun doktor kikérdezte Éváról is, ki az apja, hány éves, idehozhatja-e feltünés nélkül, hányadik hónapban van és hogy vajjon ő is beleegyezik-e?

Aztán megegyeztek. Itt fogja elvégezni a másik szobában, holnap délben és Hans gondoskodjék arról, hogy lent kocsi várjon, mert néha tulgyorsan következik be az eredmény és nem szeretné, ha a hölgy a nyakán maradna. Aztán számitani kell esetleges ájulásra is.

— Hans felállt. Kellemetlen érzés fogta el szivét, megmozdult benne a tisztesség és a szerelem mégegyszer.

— Mégegyet, doktor ur! Veszedelmes a dolog?

— Szó sincs róla! — mosolygott. — Gondolja, hogy akkor megkockáztatnám a börtönt néhány rongyos márkáért?

Hans fütyörészve ment hazafelé és nagyon meg volt elégedve magával. Még egy nap s aztán mindennek vége.

Hét órakor eljött Éva és Hansban egy pillanatra feltámadt a büntudat, mikor meglátta. Aztán jókedvüen beszélgetett a leánnyal, mulattatta, játszadozott hófehér kis melleivel, csókolgatta a rózsaszinü bimbókat, majd egyszerre megszólalt:

— Igaz édesem, holnap délelőtt tizenegykor a rendes helyen találkozunk.

Éva felrezzent.

— Miért? Mi a terved?

Hans megtorpant. Mintha Éva kissé kiszabadult volna akaratának hatása alól.

— Még mindig nagyon aggódom miattad, édesem — felelte elővigyázatosan — el kell egyszer mennünk egy igazi nőorvoshoz.

— Minek? — kérdezte Éva aggódva. Aztán bátran folytatta: — Egyet le akarok szögezni. Nem engedek többé hozzányulni a gyermekhez. Most már egészen másképp gondolkozom, egészen nyugodt vagyok, minden rosszat magamra vállalok, de a gyerek az enyém marad.

Hans egyszerre kijózanodott. Vajjon mi szállt Éva fejébe, mikor eddig mindig rabszolgája volt az ő akaratának? Engedjen neki most és visszariadjon gyáván, megijedve az asszonyi szeszélytől? Soha! Ha nem megy szépen, akkor megy csunyán, ha nem használ az erőszak, használ a csel...

És megesküdött, hogy ő is pont ugyanazon véleményen van, behizelgő hangján elmondta, hogy a gyermekről gondoskodniok kell, ez az első és legszentebb kötelességük. Azért kell Évának eljönnie az orvoshoz, hogy ne történjék valami baj, ami megsemmisitené minden reménységüket.

Oly meggyőzően beszélt, hogy maga is csodálkozott rajta. És addig becézgette, mig Éva engedett s boldog volt, hogy teljesitheti kivánságát, anélkül, hogy hütlen lenne önmagához. És mikor később meztelenül feküdt a diványon, szerelmesen ölelte magához a fiut...

*

Másnap Éva nem a várta megbeszélt helyen. Várt egy ideig, aztán elment hozzájuk.

A leányt az ebédlőben találta keserves sirás között: meghalt az anyja a jénai klinikán, most jött meg az értesités. Az apja hazahozza a halottat.

Hans tükön ült, minden perc drága volt. Emberfölötti erővel küzdötte le türelmetlenségét. Banális részvétnyilatkozat után kérte, hogy menjen gyászruhát rendelni. Egyetlen gondolata az volt, hogy kivigye Évát a házból valahogyan, aztán már muszáj lesz eljönnie az orvoshoz. Majd mikor látta, hogy a leány semmi hajlandóságot sem mutatott erre, kifakadt:

— Nem vállalom a felelősséget, hogy még tovább is orvos nélkül maradj ebben az állapotban. Nem megigérted, hogy délben eljösz velem az orvoshoz?

— Édesanyám meghalt, Hans! — védekezett Éva csendes szemrehányással.

— Tudom méltányolni fájdalmadat — mondta valamivel gyöngédebben — de jól figyelj ide, Éva. Ha nem jösz minden tétovázás nélkül velem most az orvoshoz, akkor itt hagylak és megyek külföldre. Még ma.

Éva csodálkozva nézett rá.

— Hát nincs szived, Hans?

— Sokkal inkább, semmint gondolnád. De már elegem volt, hogy folyton a bolondját járatod velem. Ha öt perc mulva nem vagyunk lenn az utcán, akkor vége köztünk mindennek.

Éva habozott egy pillanatig,

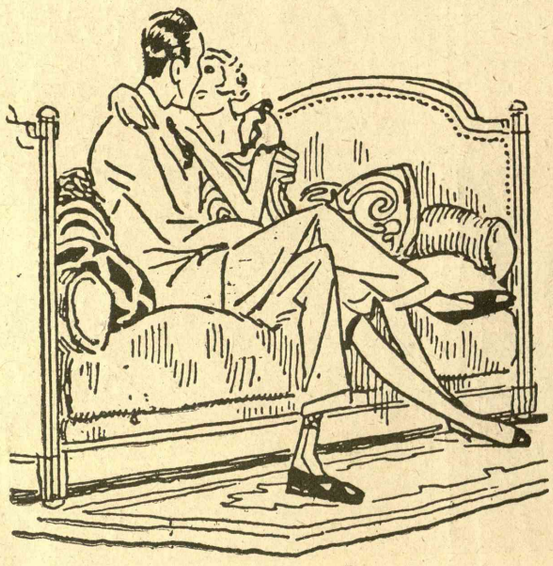

Pikáns darab

— *Nos, szivecském, meg voltál elégedve az előadással?*

— *Még nem tudom. Attól függ, hogy rád milyen hatással lesz...*

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Megéri ez az egész veszekedés, hogy felidézzék a szakitást, ami csak még jobban növelné fájdalmát? Egy óra alatt mindent veszitsen el, anyját is, szerelmét is? Szerelmét, aki ugy törődik vele és a gyermekével? Hiszen csak a javát akarja és valóban most, a nagy csapás sulya alatt neki is szüksége van egy tapasztalt orvos tanácsára. Hiszen járatlan a dolgokban, elkövethet valami végzetes hibát, ami a gyermeket is veszélyeztetné és Hans ezt nem bocsátaná meg soha. Hiszen el akarja őt venni feleségül, harcolni akar érte akar apjával szemben is, tehát jogai is vannak, engedelmeskednie kell neki, nem szabad őt idegesiteni. Nehány perc alatt átesnek az egyszerü orvosi vizsgálaton és minden rendben lesz.

Két perc alatt utrakészen állt a fiu előtt.

— Gyerünk, — szólt egyszerüen.

És Bergemann Éva gyanutlanul megindult azon az uton, melynek végén ott várt rá a büntett.

(Folytatjuk)

Az üvegházban

A polgár kertészetben megállt a munka. A szerszámokat, a locsoló vedreket behordták a kamrába, a leányok rendbehozták a hajukat, a ruhájukat. Sártavak terpeszkednek a virágágyak körül. Az öreg Suhajda, aki a vizcsatorna kerekeit hajtja, bezárja az ajtókat.

A mellékutcából gyárak zakatolása hallatszik. A lányok csacsogva készülődnek, a nagy kerti kapu előtt csaknem mindegyiket a babája várja. Egy közeli gyárban bug a gőzsip: hét óra van.

Az öreg Suhajda meghuzódik egy sarokban és nézi az öltözködő lányokat, akik munka előtt levetik rendes ruhájukat, testüket ilyenkor alig takarja valami. Julius van, nagyon forrón süt a nap.

Az öreg Suhajda szeme folyton ott van a leányok szoknyája alatt, akik le-lehajolnak, csipőjük megfeszül, kilátszanak vastag, meztelen combjaik. Azok pedig megszokták már, nem is törődnek vele. Megigazitják kombinéjükat, kéjesen nyujtóznak, dacos mellük megfeszül a vékony lepel alatt, melyen keresztül ütnek a barna bimbók és az öreg ember szemeiben vad lángok gyulnak.

Lassan távoznak valamennyien, egyik a másik után. Csak egy maradt ott, egy fiatal szőke leány, szinte gyermek még A szoknyájáról leszakadt egy kapocs és most azon töpreng, hogy mivel tüzze össze. Az öreg lassan odasomfordál hozzá és tekintete befuródik a bő ing alá.

— Gyere be az üvegházba — szólal meg végre rekedt hangon — ott van tü meg cérna, összevarrhatod.

Böske örül a segitségnek, eszébe sincs, hogy valami rosszra gondoljon és dalolva, ugrándozva megindul az öreg ember után.

Az üvegházban fojtó meleg van, a leánykát szinte elkábitja a sok virág mámoritó illata. Csodálatos rend van itt mindenütt, a sarokban pedig egy kis deszkafülkében az öreg Suhajda ágya. Azután odamegy hozzá, átadja a varrószerszámot és mig a kicsike elmerül munkájában, vigyorogva elhuzza a nyakánál az inget.

Böske a kezére üt, de nem zavartatja magát. Az öreg bátorságra kap. Ujra elhuzza az ingét és buja szemekkel nézi két kis fehér mellét. Aztán odakap és megmarkolja az egyiket.

Böske megijed. Egy hirtelen sejtés, vad félelem támad fel benne. Elakarja lökni magától a férfit.

— Ne... igazán. Suhajda bácsi... mit akar... engedjen el!

— Felugrik a székről és menekülni akar, de az öreg nem engedi. Vasmarokkal szoritja, préseli a mellét és ugy liheg, hogy a leányka megrémül tőle. Azután megragadja a gyenge teremtést és rádobja az ágyra. A szemei vérben forognak. Nem is emlékszik már, hogy mikor ölelt asszonyt, kinek kellett volna az ő öreg, kiaszott teste. Most itt van egy, ezt nem engedi el.

Teste rátapad a leányka mellére, ugy szoritja maga alá.

Böske sikoltozik. A férfi baltenyerét rászoritja a szájára. Hörög a kislány lélekzete elakad, görcsökben dobálja filigrán kis testét. Térdeit kétségbeesetten szoritja össze.

Erőszakos kezek hajtják fel a szoknyáját, feszitik széjjel a combjait. Remegő ujjakat érez, melyek testének legelrejtettebb zugait is felkutatják, szép hófehér testébe fájdalmasan vágódnak a férfi fogai. Csókolja, harapja, mint ha meg lenne bolondulva. Szivja apró mellbimbóját, csókolja a hasát és halálos félelemben felülő rózsás combjait.

Kint a kertben minden csendes, nincs egy lélek sem a közelben.

A leányka már nem védekezik. Minden ereje elhagyta, ernyedten tür mindent, csak szép arcocskáján csorognak végig fájdalmas könynyek.

A férfi diadalmasan hörögve birtokába vette..

Klári

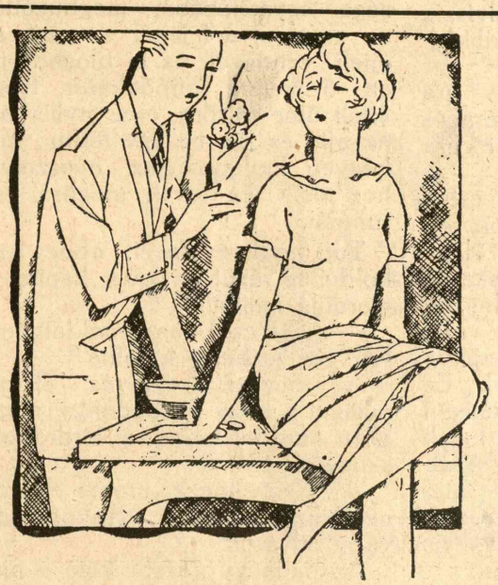

A kis nagylelkü

— Megint haragszol rám?

Igen és ha nem lennél a legjobb barátom, fetesége már rég szakitottam volna veled.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Turi hadnagy megcsufolása

(Egykori krónikákból)

Turi Boldizsár vitézlő nemes hadnagya vala Őnagyságának Abaffy Mihály fejedelem urunknak. Sok vitézi tettivel nem kevés bosszuságot szerez vala az tatár csordáknak, az kik Erdélyországot untalan csak dulják, égetik, lakosait ölik, asszonyait elrabolják.

Az tatárok már, ha csak nevit is hallják Turi hadnagy uramnak, indulatba esnek vala s mindenféle praktikával azon vagynak, hogy ártalmatlanná tegyék a vitézt. De a hadnagy is ismeré a tatárok gonosz szándékát, azért ügyel magára és kisérők nélkül ki nem léptet az városbul.

Mégis csak megesék az baj, penig épp akkor, hogy Turi uram nem is gondolná. Görgényben vala az hadnagy vadászáson, több udvarbeli cimborájával. Alkonyattal lóra kaptak s megindulának Nalácy uramhoz, az kinek uri hajléka közelbe vagyon.

Már megtevék utjuk java részit, hogy épp egy csernyésen mentek által, akkor penig hagyják előre szaladni az kis csapat elejit s hogy Turi hannagy hátul kullogna, csak rácsapnak az elbujt tatárok Turi uramra, oszt megnyomják, guzsba kötik, lóra vetik s elviszik ki Erdélyországbul nehéz rabságra, Tatárországba.

Ifju hitvese siratja vala ura vesztit, gyászt is ölte magára és járja sorra a török basákat ura mián.

Két hónapra utóbb egy estve csak beállit ám udvarházába rab Turi boldizsár hadnagy. Nagy örömbe gyött az menyecske és izibe leveti vala gyászos köntösit. Turi uram penig elbeszéli vala, hogy s mint került haza, elszökve az tatároktul, gyalogszerrel. Ez nagy szerencsés megszabadulásán való háládatosságbul az Égiek irányában, nyilvánságos fogadalmat tesz vala azért, hogy álló esztendeig tartozkodó lészen attul, azmely neki legkedvesebb, vagyis az ifju szépséges asszonyátul.

Mondák is azért neki hadnagytársai:

— Bolond vagy, Bódi! Mert te meg se kérded az asszonyt, mit szól hozzá? Csak te ne tégy olyan fogadást, az kihöl az aszszonynak is vagyon köze, mert biz nem tudhasd, mint jár végre!

De Boldizsár hadnagy csak nem hallgat senkire, hanem állja az fogadalmát erősen. S nehogy kisértésbe gyüjjön, maga ágyasházát átviszi az asszonytól messzi, az udvarház végibe.

Látja penig mégis Turi Boldizsár hadnagy vagy fél esztendő után, hogy az ő asszonyának szük kezd lenni a köntösi.

— De jó neki indultál az hizásnak, asszony — mondja ezért.

— De nem hiznék ám, ha kegyedelmed állja az fogadalmát — feleli az asszony nagy pirulással.

— Allom pedig én — csak erősiti Boldizsár.

— Nappal. De éjszaka csak nem nyughat kegyelmed, ha bekopog éjféltájt rendre ágyasházamba. Az estve is olyan álmos voltam, mikor kegyedelmed mellém kérezkedett és ugy vélem, hogy háromszor is megölelt kigyelmed egymásután.

— Kérezkedett ám az haragos menykü — orditott fel Turi hadnagy, mivelhogy nyilvánvaló lett az ő megcsufolása.

Estvére azért bemene az felesége ágyasházába, meghuzódék az nyoszolya fejénél s várja az éjjeli vendéget, az ki tilosba jár az ő kelme birodalmán. Hogy éjfélt ütne az óra, csak nyilik ám az ajtó és jön be egy férfiu lábhegyen. Egyenest az nyoszolyához megy és leveti magáról az ruháját.

Turi hadnagy nézi, ahogy az holdvilág rásüt az lator képire s elordijja magát:

— Akár csak magamat látnám! Ki vagy te beste karaffia?

Az meg az nyavalyás, elkezd rezegni s hogy az hadnagy mezitelen karddal megy rá, térdre esik s ugy rimánkod:

— Kegyelmezz uram életemnek! Én vagyok az Habos Estvány udvaros.

Az hadnagy guzsba köte s pincére veté az latort, mivel szemtelen vala az Tanács elejbe adta az dolgot, amely az jobbágyot kerékbe törette példának okáért.

Turi hadnagy kérését, hogy mi történjék az születendővel, ugy bontotta meg, hogy határozta és rendelte az tanács:

„Turi Boldizsár hadnagy penig szakitsa meg az fogadalmát és korrigálja ki utóbb az cázust, mert igy remélheti csak, hogy az már fogamzott jobbágy magbul eredő csecsemőt nemesinek olthatja".

B.

Ez a hely a Mia Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timişoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Képek

csak férfiak részére, 15 drb mappába téve, tökéletes müvészi kivitelben, rézkarc

Ára 450 lei

Csak az összeg előzetes beküldése ellenében szállitja a kiadóhivatal. Belföldről posta bélyegekben is beküldhető!

Kiválóan képzett (2)

Comme il faut urnő

saját otthonában egész nap gyógymasszázst és elektromos vibrációs masszázst ad, ünnepnapokon is!

Bupapest IV., Váci-utca 63, földszint 4

Alkalmi

ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerésznél

Timisoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle Liliomtej-krémet Liliom-pudert Lliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

és alig lehet szavát hallani. A leányka hosszas faggatásra azután elmondotta, hogy egy alkalommal anyjának egyik férfiismerőse megjegyezte, hogy kislány létére már milyen feljett, formás mellei vannak és telt idomai, bizonyságául, hogy még az anyjánál is szebb lesz. Az iparművésznő látva ismerőse mély érdeklődését leánya iránt, csakhamar megegyezett vele és ettől kezdve többször magukra hagyta őket, amig anyja és a férfi erőszakoskodására egy elsötétitett szobában olyan dolgok nem történtek, amiket örök életében szégyelni fog. Ezek az összejövetelek többször megismétlődtek, sőt később idegen férfiakhoz is kedvesnek kellett lennie. Sőt gyakran egész társaságok előtt meztelenre vetkőztették és anyjával együtt valóságos orgiákat csaptak. Anyja azonban rendesen megengedte, hogy valamelyik urral egyedül, az egyik elsötétitett szobában szórakozzék. Az alig tizenhárom éves leányka kora fiatalságában megismerkedett a szerelmi élet minden perverzitásával és amikor efeletti elkeseredésében zokogva panaszkodott, az anyja mindig azzal vigasztalta, hogy csak ilyen életmód mellett lehet kényelmesen és elegánsan megélni és amellett: ez a nő rendeltetése! Az ügyészség az iparművésznőt letartóztatta, leányát pedig gondnokság alá helyezték.

Szépségszalon

A nő elegánciája.

Néhány évvel ezelőtt a megboldogult Stresemann külügyminiszter egyik estélyére voltam hivatalos.

A határtalanul bájos háziasszonyt a szó szoros értelmében körülrajongták.

Véletlenül abba a kis szögletbe kerültem, ahol néhány ur és hölgy vette körül az akkor még életvidám Stresemannét. A divatról beszélgettek. Még pedig a női divatról. Mindenki elmondotta a maga véleményét, a háziasszony utoljára maradt.

— Senkisem veri ki a fejemből — igy kezdte Stresemanné, s közben mutatóujjával a homlokára ütögetett — hogy az elegáncia iránt való érzék tulajdonképpen olyan, mint a zenei érzék. Vagy megvan valakinél, vagy nincs. Ha megvan, akkor esetleg módjában van ezt az érzéket érvényrejuttatni, de ha nincs, akkor soha senki a világon beléje nem nevelheti.

— Ez az érzék — folytatta — pedig lényegében nem más, mint összhangba hozni az én-t a toalettel. Akinek ez sikerül, az elegáns, akinek nem sikerül — vége.

Egy kopasz ur vetette itt közbe ezt a kérdést:

— Eszerint a női elegáncia nincs egy bizonyos tipushoz kötve?

— Nincsen. Tudom, hogy általánosságban az ugynevezett latin nőt tekintik az elegáncia mintaképének. A latinvérü és a latin temperamentumu nő a törékenység benyomását teszi, a mozdulatai szaggatottak — nagyszerüen állanak neki a puha, omladékony szövetekből készült toalettek, a hosszuszőrü bundák. Ezt a latin nők igen jól tudják s nagyszerüen fel tudják használni ezeket a fegyvereket az elegánciájuk kiküzdéséhez. De az ugynevezett junói termetü nő szintén elérheti az elegáncia legmagasabb fokát. Neki természetesen más eszközökkel kell küzdenie. Az ő ruhájuknak a szabása sokkal komolyabb és szigorubb... Homespun, nehéz selyem vászon és massziv bunda, — az ő elegánciájuknak ezek az elemei. A junói termetü nő a lehető legjobban és leggondosabban varrassa ruháját. Nála nem bocsátható meg a hanyagság és felületesség. A toaletten előforduló aprócseprő frivolitások talán emelik a latin nő elegánciáját, de az ő elegánciáját sárba ránthatja egy-két ilyen frivolitás. Isten őrizzen attól, hogy a kalapján dus diszitések legyenek. Csak egy gondolatnyit engedhet meg magának. Egy erős termetü nő több ékszert viselhet, mint a filigrán...

— Vannak ezután ugynevezett bakfis vérmérsékletü nők. Ezekről lekiált az estélyi toalett: — vigyenek el innen, vigyenek el innen! De ugyanezek a nők az elegáncia legmagasabb csucsát érhetik el, ha tweed-ből készült angol ruhát viselnek, vagy gyapjuszvettert huznak magukra... Olyanok, mint a szilaj Dianák. Még jobban érvényesülnek ezek, ha a szabadban járnak-kelnek. Minden szem megakad rajtuk.

Beszámoló

— *Isteni lehetett a nászutad repülőgépen.*
— *Hát bizony! Igen csinos és tüzes ember volt — a pilóta.*

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A kémnő

— Irta: Marcel Prévost —

Jules Croze, a hadügyek államtitkára, mint már annyiszor, ismét megcsodálta barátnője csalhatatlan ösztönét, amikor utolsó együttlétüknél sirva mondta: „Érzem, hogy valami uj van az életedben... egy uj nő... aki még nem a tied... de akit mindenáron meg akarsz szerezni". Az asszony a szerelmes nő csodálatos szimatjával tényleg kitalált mindent. Ez a vérbő, érzéki ember, kit a gyors, rövid és muló viszonyok könnyü lehetősége magával ragadott, most egy heves vágyakozás tüzében égett. Egy nő, kit régóta kivánt avval a sóvárgással, melyet minden fiatal női csipőről aláhulló szoknya suhogása keltett fel benne — aki mindeddig nem vette tekintetbe otromba ajánlatait, néhány nap óta megváltozott. Nem kerülte többé tekintetét s alkalmat keresett az együttlétre. Viselkedése ép olyan aggályoskodó, tétova és elfogult volt, mint azt Croze a kis színésznőknél tapasztalta, akik intendánsi szobájába jöttek protekcióért, most pedig az urinőkön — tisztviselő feleségeken — észlelte, kik férjeik tudta nélkül jöttek irodájába valami kéréssel, amit a csinosabbaknak rendszerint a széles pamlagon kellett meghálálniok. „Ej, ej, gondolta, ugylátszik, a kicsike magától adja be a derekát." S mivel egyike volt azon férfiaknak, kik fogékonyak az alkalom csábitásaira, s a nő, akire vágyott, házában élt, mint 18 éves leányának nevelőnője, s állandó jelenlétével feltüzelte, mivel kerülte a botrányt s a piszkos pénzügyeket — most minden más szerelmi viszony megszünt számára és makacsul kivánta ezt a mélyszemü, élveteg ajku, szőke német leányt.

Vajjon miért változott meg ennyire Magda, ki sokáig közömbös, szinte megvető magatartást tanusitott? Ugy látszott, hogy lassanként kezessé vált s tekintete, hangja, mozdulatai, finom engedékenysége a jövendő meghódolást jelezték. Mindez nem tévesztette meg a hivatásos csábitót. „Talán pénzt akar?", gondolta. Nos, Croze nem akart szükmarku lenni, szivesen áldozott e tiszavirág szerelemre ötven aranyat. „Sem többet, sem kevesebbet" — határozta el. Azonban valószinübbnek tartotta, hogy az ifju idegen nő nem pénzt, de a befolyását akarta kegyei jutalmául, egy tanitónői állás elnyerése céljából, amiről már említést is tett.

Jules Croze ezeket gondolta amaz emlékezetes juniusi reggel, mely nap olyan végzetes lett számára, mint azok a napok, melyeken a máskor bizonytalan tétóvázó sors, egy hirtelen szökéssel ráveti magát egy házra, családra, vagy emberre. Már reggel Magdára gondolt és egy tegnap esti jelenetre. A palota első emeletén véletlenül összetalálkozott a német leánnyal, aki nem ment el mellette, mint máskor, gunyos udvariassággal, hanem megállt s leplezetlen mosollyal nézett rá. A gyors cselekvésü Don Juan ekkor szavak helyett a diszkrétebb és célszerübb tetthez folyamodott, csuklón ragadta a leányt s ajkával annak ajkát kereste Magda nem ijedt meg, de ügyesen elkapta fejét, ám megengedte, hogy a férfi szája a hajához érjen... Az államtitkár egy percre beletemette szomjas ajkát a mézillatu, dus szőke hajsátorba és a leány fülébe sugta: „Vacsora után jöjjön fel a szobámba. A feleségem nincs itthon, bátran megteheti..." A leány felkacagott, majd kibontakozott a férfi karjaiból és elszaladt, magára hagyva az érzéki vágytól felzaklatott embert...

*

Ha valaki e szombaton este megfigyeli Jules Crozet, amint este fél tizóratájt egyedül maradt lakosztályában, csodálkozott vagy mulatott volna különös izgatott viselkedésén. Titkárát és inasát a fáradtság való szinünek tünő ürügye alatt elküdte és meghagyta, hogy másnap akár délig is aludni hagyják. Keresztülkasul járta lakosztályát, megpróbált olvasni, belemerülni az elintézésre váró iratokba. Több, mint egy félóra telt el ekként, a csend nyomasztóan nehezedett a palotára.

Rosszul tettem — tünődött Croze — hogy nem mondtam neki biztosat... Ez a leány képes gyávaságból nem feljönni. Lássuk csak... lássuk csak... ne legyünk tulságosan izgatottak... Két izben is azt olvastam ki a tekintetéből, hogy megértette. Hátha gyengélkedik? Ej, ezek az ördöngős asszonyok...

Gondolatai folyton e két kérdés körül cikkáztak: Beteg-e vagy sem? Eljön-e vagy sem? A mai parlamenti nagy sikerét teljesen elfelejtette. „Átkozott asszonyfajzat — dörmögte magában. Öt perc mulva tiz... Nem fog eljönni... De ezt megkeserüli".

Ujra felnyitotta az irattartókat, hogy munkával csillapitsa le lázongó idegeit. Átlapozta a B 2 17-es aktát, mely a francia hadsereg legujabb mozgósitási tervét tartalmazta. Alig merült bele, halk nesz hallatszott a csendben és egész testében megreszketett. Hallgatódzott. Semmi kétség: valaki volt az előszobában, a dolgozószoba ajtaja mögött. Az irattartót gyorsan a nyitott asztalfiókba dobta s az ajtóhoz futott. Az ajtórésen Magda csont be. Croze

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

elreteszelte belülről az ajtót s lihegve suttogta: „Végre... végre!...“ Rögtön karjaiba akarta ölelni a fiatal nőt, de az megint elvonta előle ajkát, ám megengedte — hosszabban mint az előző estén, hogy hajának és nyakának mézédes illatát beszivja.

— No, legyen már okos! — szólt végre a nő. — Jöjjön, beszélgessünk egy keveset.

Beült az iróasztal jobb oldalán levő nagy bőrkarosszékba, mely a látogatók részére állt ottan és magasan keresztbevetette formás lábszárait. Figyelmesen és nyugodtan nézett körül és mindent szemügyre vett. A férfi a potrohos és rövidlélekzetü emberek nehézkességével le akart térdelni előtte.

— Ne! Ne! — szólt a leány. — Üljön szépen vissza a helyére.

Szót fogadott. Magdát a férfi izgalma szemmelláthatóan mulattatta. Croze minden ujabb szerelmi viszony előtt remegő és mohó volt, mint egy gimnazista, de azután viszonzásul ő lett fölényes, sőt szemtelen. Sokáig beszélgettek mindennapos dolgokról, aztán felkelt és a fiatal nő felé ment, majd a karosszék támlájára dőlve, csókolgatni kezdte a homlokát, arcát, nyakát. A leány már nem védekezett. Mozdulatlanul ült és Croze észrevette, hogy bő sötétkék háziruhája alatt csaknem teljesen meztelen. Látta a dacosan előreálló hegyes melleket, vadul odakapott és hatalmába keritette a leány egyik kemény mellét. És mig remegve játszadozott a megkeményedett piciny bimbóval, átcikkázott agyán e kérdés: „Miért van itt? Miért akarja ma este azt, amit sohasem akart?“... Nagy sóvárgása izgalmában egy percre világosan látta, hogy mennyire kevéssé van tájékozva ez idegen személyről, ki évek óta él házában, étkezik asztalánál s akire leányát bizta. De érzékei parancsoló erővel késztették a sietségre. Gondolataiból elüzte — nagyon is szivesen, — azt, ami e forró percben tétovázni késztette, ki kellett használnia a leány szeméből áradó megadást, a félig nyilt ajkak s a titokzatosan kinálkozó assszonyiság gyönyöreit, elébe térdelt és alázatosan, reszketve vetkőztetni kezdte a szőke leányt... Aztán karjaiba kapta meztelen zsákmányát és odavitte az ágyra... és mámorosan furta arcát a leány illatos ölébe...

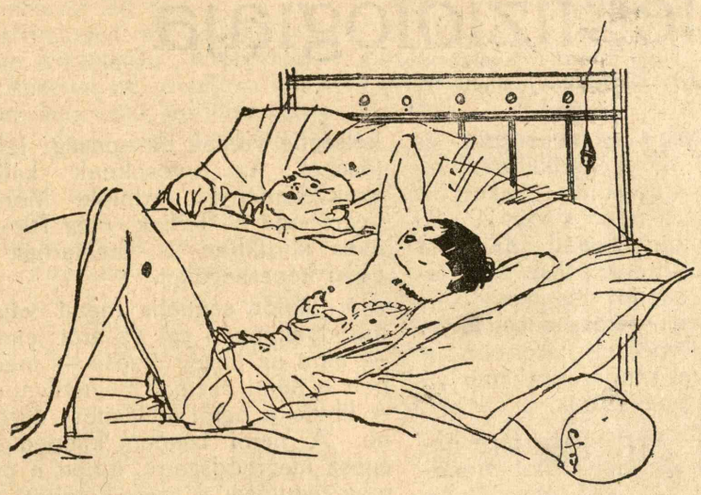

minden izgalom és fáradság egy brutális álomban oldódik fel...

A Jules Croze-féle vérbő, de gyenge idegzetü szervezetekben minden izgalom és fáradtság egy brutális álomban oldódik fel. Ezt a pihenést a természet erőszakolja a testre, hogy kipótolja az elhasznált erőket s felfrissitse az idegeket. Croze ébredésekor visszaemlékezett, hogy éjszaka — de mikor is? — ismét egyedül volt ágyában, mint rendesen. Sötét hálószobájába átszürődött a dolgozószobában felgyujtott lámpa fénye és könnyü épte[illegible] nesze hallatszott. Átszólt:

Magda!

S a félhomályban, a szomszéd szoba világosságának derengésében egy meztelen női alak jelent meg az ajtóban s közeledett ágyához. Oly álmos volt, hogy alig tudta mit cselekszik, fáradtság is volt, mert ez az ördöngös leány minden erejét kiszivta perverz kedvteléseivel, felült s a föléje hajló leány ajkára tapasztotta ajkát és lágy kézzel simitotta végig mégegyszer a pompás szépségeket, melyek annyi gyönyört szereztek neki ezen az éjszakán.

— Holnap... ugy-e?... — suttogta... — eljön megint?... s ha szüksége lenne valamire... ha kiván tőlem valamit...

— Csitt! — szólt tiltakozóan a leány. — Eloltsam a dolgozószobában a lámpát?

Oly gyorsan merült el ismét az öntudatlanságba, hogy arra sem emlékezett, látta-e kialudni a fényt s hallotta-e becsukodni az ajtót?

Parancsa szerint nem keltették fel reggel. Dél felé egy kintorna hangjára ébredt s az álom köde lassan lefoszlott agyáról.

Kiugrott az ágyból és felhuzta a függönyöket. Visszaemlékezett az éjszaka történtekre, a csodálatos leányra és a kintorna dallamára dobolni kezdett az ablakon.

Hirtelen elcsendesedett. Majd ugy ahogy volt, mezitláb és hálóingben a dolgozószobába futott. Megkönnyebbülten sóhajtott fel, mikor meglátta kulcsait, melyek még mindig ott lógtak iróasztal fiókja zárjában. Eszébe jutott, hogy este nem zárta be a szoba ajtaját. Leült az asztal mellé és átnézte a kint fekvő irattartókat. A B. 2. 17 nem volt köztük. „Persze — gondolta — hiszen visszatettem a fiókba, mikor meghallottam Magda lépteit az előszobában“. Felnyitotta a fiókot, hogy megkeresse.

Ekkor valami hidegség szállt fel benne s lassan megdermesztette előbb a két sarkát, majd lábszárait, gyomrát és végül minden tagját, mig görcsbe huzodó kezei oly merevek lettek, hogy a papirok kihulltak belőlük: „Lássuk csak! szólt hangosan, — álmodok még mindig?... vagy megőrültem...“ Heves erőlködéssel igyekett leküzdeni izgalmát és ujra neki látott a keresésnek. S mig felkavarta a papirokat, olyanféle hangok törtek elő torkából, mélyek a jajveszékléshez s zokogáshoz hasonlitottak.

Becsengette inasát. A fiu mosolyogva jött be:

— Monsieur jól kialudhatta magát.

Félbeszakitotta:

— Hivja fel azonnal Magda kisasszonyt!

— Igenis, uram — szólt csodálkozva az inas és kiment. Mikor visszajött, gazdája háziruhájában ült előbbi helyén.

— Nos?

— Magda kisasszony igen korán távozott el a házból... hét óra le-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

hetett. A portásnak azt mondta, hogy uszodába megy...

A jeges hidegség ujra megdermesztette a sarkától a szivéig.

— Volt nála csomag?

— Igen, egy kis táska, ebben szokta uszóruháját vinni... De mi baja, Monsieur, rosszul van?

Az államtitkár hirtelen a karosszék támlájára borult, arra biborpirosra vált s ujjai a hálóing gallérjával küzködtek. Az inas hozzáugrott és feltépte a gallért.

— Már jobban vagyok — dadogta kisidő mulva — ott van a telefon, hivja fel a rendőrprefektusrát... a hadügyi államtitkár részére... Azonnal küldjenek ide egy detektivet... És senkinek egy szót sem... értette?

*

Magda, a szép szőke német leány ugyanabban az órában lépte át a francia határt.

A nemi élet fiziológiája

— Irta: *Dr. Benedek Maryit* —

A nemi élet hatalmas tényező az ember életében. És pedig nemcsak az ember egyéni életében, de a társadalmi életben is.

A felserdülés kora, a pubertás nálunk átlag a 15 életévben következik be. A serdülés korának, az ivarérettségnek bekövetkeztére azonban befolyással vannak: faji jelleg, éghajlat, szociális helyzet, stb. is. Hogy a faji jellegnek is van ebben szerepe, mutatja, hogy a zsidók és mohamedánok között a leányok rendszerint korán érettek. A jólétben élő vagyonos osztályban és városokban, korábban köszönt be a pubertás is, mig a falusi nép gyermekeinél rendszerint később. Azt is igazolják a megfigyelések, hogy a barnák korábban menstruálnak, mint a szőkék.

A menstruáció megszünése a legtöbb nőnél 45—50 éves korban áll be. Erőteljes asszonyok 50 éves korban is menstruálhatnak. Az orvosi irodalomban vannak feljegyezve esetek, amidőn a nő 50—64 évéig is menstruált és gyermeket szült. Afrikában, Indiában, az araboknál gyakori a koravénülés a nőnél s már 29—30 éves korukban beáll náluk a menstruáció megszünése. A tapasztalatok szerint átlagosan 30—35 évre terjed a nemi érettség ideje. A fogamzóképesség azonban a legtöbb nőnél rendszerint már a 40 ik évben megszünik.

A férfinél a nemi éretlség határai sokkal tágabbak. Azt mondhatjuk, hogy a férfi ugyszólván élete végéig, mindenesetre magas életkoráig, olykor még 60—65 éves korában is, birtokában van nemi képességének és megtartja érdeklődését a női nem iránt. A háboru alatt Montenegróban, Cetinjében történt, mikor is egy 84 éves „deli" öreg — egyébként az egykori Nikita király egyik főembere volt — egy 17 éves leányt tett anyává, amiből aztán nagy konfuzió keletkezett, miután az örökösödési viszonyok megváltozásáról volt szó és a rokonok kétségbe vonták az apaság lehetőségét. Az orvosoknak kellett szakvéleményt adniok. Montenegróban a férfiak még 70—80 éves korukban is megtartják a nemi képességüket.

A libido sexuális (nemi vágy) tulajdonképpen azt az erőt jelenti — mint az éhség érzése — melyben a nemi ösztön megnyilvánul. A libido a nemi kielégités ösztöne. A nemi izgalom kiterjed az egész idegrendszerre, innen a pupilla tágulása, a szem kötőhártyájának belöveltsége, szivdobogás.

A kéjérzés a férfinál akkor van tetőfokán, midőn az ejakuláció (az ondókiürités) pillanata bekövetkezik. A kéjérzés a férfinál hamarabb következik be, a nőnél később. Férfinál tetőfokát éri el ejakuláció alatt, a nőnél a kéjérzés lassan fokozódik s az ejakuláció bekövetkezte után is tulterjed.

Egy hindu leirás szerint: „a nők nem ugy öntik magjukat, mint a férfiak. A férfiak egyszerüen

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

kós hüvelyfolyás, kelések, stb.) amelyek igen sulyos, lázas gyermekágyi megbetegedést okozhatnak. Ebből is látszik, milyen fontos a terhes nő orvosi vizsgálata, mert az ilyen betegségnek idejekorán való felismerése és gyógyitása elejét veszi a későbbi, sokszor igen sulyos komplikációknak.

A gyermekágyas nő életrendszakályai. A gyermekágyi szoba legyen világos, jó levegőről legegyszerübben gyakori szellőztetéssel gondoskodunk. Ablaknyitás alatt takarjuk be jól a gyermekágyast és ujszülöttjét, az ágy elé tegyünk spanyolfalat. A szoba állandó hőmérséke 20 fok C. legyen. Főzés, dohányzás, ruhamosás és száritás rontja a szoba levegőjét.

Gyermekágyban a 38 fokon felüli hőmérsék vagy szapora érverés, bár nem biztos jele a gyermekágyi láznak, de okvetlenül figyelmeztet arra, hogy valami nincs rendjén. Sürgős orvosi vizsgálat szükséges nemcsak ilyenkor, de az esetben is, ha hastáji fájdalom, erős vérzés, vagy más rendellenesség lép fel.

A gyermekágyi láz legnagyobb ellensége a tisztaság. A gyermekágyas kezével ne nyuljon nemi részeihez, lemosása, tisztitása ugyis a fekvés ideje alatt a szülésznő dolga.

A szülés utáni két napon nyugodt, hátonfekvés ajánlatos, a 3-4ik napon, ha az emlő már nem feszes, fordulhat oldalára, sőt hasra is feküdhet, lábát mozgathatja. Ki a tizedik napon is teljesen jól van, láztalan, felkelhet. Felkelés után tanácsos nappal 4—6 héten át haskötőt hordani, ezen idő alatt nehezebb munkáról, tárgyak emelésétől, gyermekhordozástól még tartózkodjék. Varrógépen doldozni nem ajánlatos 4 héten át.

Szabad levegőre, jó időben a 3-ik héten mehet csecsemőjével az anya, a 4-ik héten már meg is fürödhetik.

Az étkezés fontosabb szabályai: Az első két napon csak folyadékot, azután előirás szerint könnyebb ételeket kap a gyermekágyas. Később lassan hozzászokhatik régi életrendjéhez, de kerülje még két-három hétig a nehezen emészthető zsiros husféléket, tésztákat, stb.

Tanácsos az első havi vérzés idejét — mely nem szoptató nőknél többnyire a szülés után 6 hétre jön meg, ágyban fekve tölteni.

A gyermekágyas — hacsak az orvos betegség miatt el nem tiltja — maga szoptassa gyermekét, ez neki is, a csecsemőjének is előnyére válik.

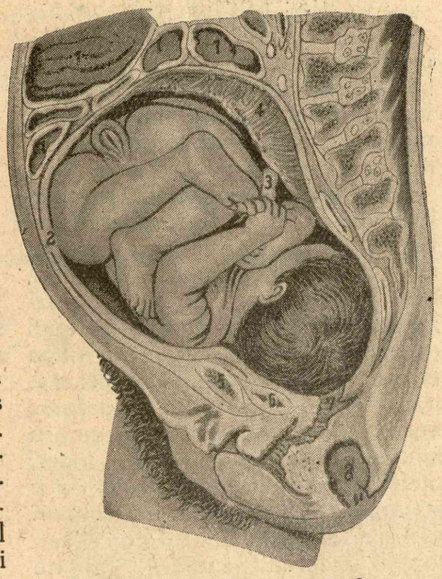

A középvonalban a terhesség végén átmetszett méh.

1. Belek
2. Méhfal
3. Köldök
4. Méhlepény
5. Nyakcsatorna
6. Szeméremcsont
7. Nyakcsatorna
8. Végbél

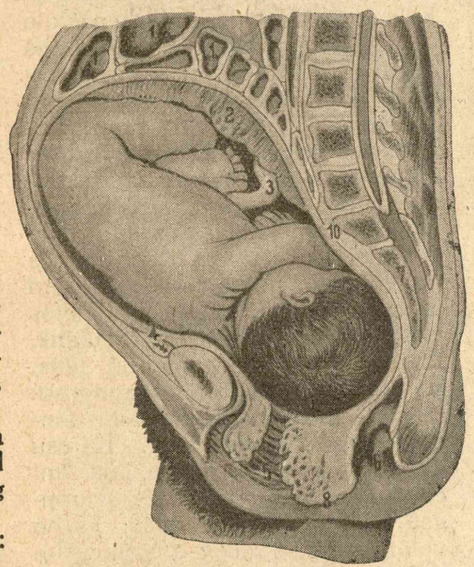

Koponyatartásos szülés a kitolási időszakban

1. Belek
2. Lepény
3. Köldök
4. Méhfal
5. Nyakcsatorna
6. Végbél
7. Farkcsikcsont
8. Méhnyak
9. Szeméremcsont
10. Előfok

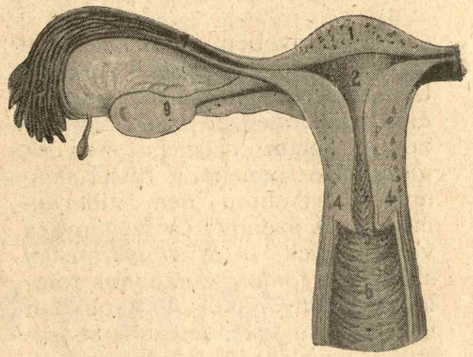

Női belső nemi szervek (felvágva)

1. Méhfenék
2. Méhüreg
3. Nyakcsatorna
4. Méhnyak
5. Méhszáj
6. Hüvely
7. Petevezető (Méhkürt)
8. Kürtrojtok
9. Petefészek

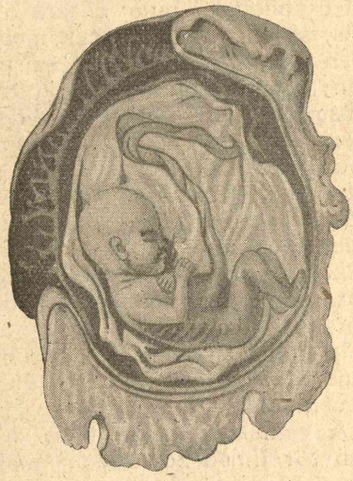

Háromhónapos emberi pete
(a természetes nagyság kétharmada)

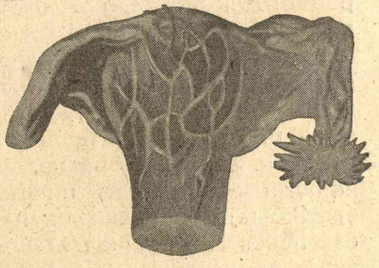

Fiatal méhenkivüli terhesség a bal petevezetőben

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A vöröslámpás negyed

Irta: LEPPIN PÁL

Prága szivében, ahol most magas bérpaloták széles utcákká terebélyesednek, évtizedekkel ezelőtt a zsidónegyed állott. Egy zegzugos komor szöglet, melynek mocskát és penetráns büzét semmitele égiháboru nem tudta elmosni. A szenny és szegénység versenyeztek itt és a gyermekek szemében tompa, borzalmas romlottság hunyorgott. A kapukban festett ajku némberek gubbasztottak, neveletlenül vigyorogtak, a férfiakat szemérmetlenül hivógatták és szoknyáikat felemelve, rongyos harisnyába bujtatott combjaikat mutogatták. Kivénült keritőnők piszkos ősz hajzattal és lötyögő állkapcsokkal az ablakokból integettek, fütyültek és pisszegtek és mosolyra torzult pofával örültek, ha sikerült valakit hálójukba keriteni.

Itt tanyázott az erkölcstelenség, itt csábitottak buja nászra a vörös lámpák. Voltak utcák, melyekben minden ház egy-egy szégyentanya volt, lebuj, ahol a bün az éhséggel hált együtt és aszott némberek elhervadt bájakkal nyomoruságos foglalkozást üztek; ahol az emberi gonoszság titkos találkákon iskolás lányokat becstelenitett meg és jajduló ártatlanságokat szivtelen kegyetlenséggel garasokért árusitott. És voltak pompás, előkelő szállások, ahol a láb puha szőnyeget taposott és buja rimák selyem pongyolákban kacérkodtak.

A zsinagóga közelében, a cigánysor düledező viskói mellett emelkedett az Aaron szalon kétemeletes háza. Az elárvult, szegényes környezetben valósággal gondozott külsővel birt e ház, dacára annak, hogy falai mindenütt porladoztak és a por esővizzel vegyülve, tarka ábrákat rajzolt az ablakok üveglapjaira. Nappal itt minden rendes volt, csak nagyritkán suhant fel vendég a kitaposott lépcsőkön, hogy félóra mulva óvatosan és szégyenkezve, feltürt gallérral leosonjon az utcára. De éjszaka rejtett mélységben hangos és világos és remegő élet ébredezett. Az ablakok csillogtak és hangos kacaj ugy szárnyalt benn, mint kalitkába zárt madár.

Johanna öröme is belecsendült a zsivajba. Simulékony, meleg és életvidám kacagás volt, mely élesen különbözött a többitől és mint valami bohó, szerelmes pacsirta, már a kora délelőtti órákban trillázott.

Johanna vidám volt, mert a férfiak hozzá jártak. Keresettebb volt társnőinél, mert mindenkit részesitett abból az aggódó, nyugtalan, buja édességből, mely benne duzzadt, de a többiek lomha testéből egészen hiányzott. Sokszor maga is csodálkozott rajta. A kötelesség, mely társnői szemében unalmas kényszerüségnek tünt, számára kedves szerelmi idill volt, inger, mely lázassá csiholta testét és a sóvárgásait megujrázta. Csókokban véresre sebzett ajka görcsösen tapadt a férfiak szájára, mintha mindig első ölelése kisértette volna. Szabad óráiban a járókelőket leste a ház előtt és ha megszólalt a kis ajtóharang, arca lángba borult és vágyakozóan felsóhajtott.

Voltak napok, mikor szinültig élvezte a szerelmet; ha aztán fáradt fővel és fájó tagokkal ágyba került, csapongó fantáziája végigkalandozott vendégein, képzelete még mindennünen csipegetett és végül megelégedetten elszenderedett.

Este pedig, mikor a szalon ünnepélyes fénybe öltözött, amikor megcsendültek a márványasztalokon a poharak és a muzsika szólott, Johanna táncra perdült. Beteges érzékisége lágyra gyurta és hajlékonnyá puhitotta testét, vad táncra ingerelte, mely csodálatos szépségüvé varázsolta nyulánk, merev arcát és vonzóbbá tette, mint a többieket minden ravasz mesterkedésük. Magányosan táncolt vagy a vendégekkel. Karcsu dereka engedelmesen hajlott táncosai kezében, simult és szorongott, remegett és didergett; és ha valaki már táncolt a szőke Johannával, az bizonyosan szobára is ment vele. Szája mohó és lázas volt. Minél több férfit elégitett ki, annál féktelenebb lett a szerelme; a kéj átitatta és megszéditette; lelke felolvadt bensőséges odaadásában és tökéletes boldogságban üdvözült.

Azután eljött a vezeklés napja, amikor betegséggel bünhödte bujaságát. Hazajött a zsidónegyed omladozó falai közül, az erkölcstelenségben tobzódó utcákról, melyek megmérgezték csókjait. Elégették vérét és a bugyogó erek kiszikkadtak; kacaja megfult a torkában és szerelmes epedése megdermedt; bemocskolta testét vörös foltokkal és a kárörvendő szajhák szidalmaitól kisérve, a fojtó kétségek és remegő félelmek házába vonszolta. A kórházban égő párnákon feküdt és a boldog nőkre gondolt, akik most az Aaron-szalonban vékonyfalu pohárkákból sárga, zamatos bort szürcsölnek. A muzsikára gondolt és biborvörös ruhájára, melyben esténként táncolt. Rátámaszkodott könyökére, aztán visszahajitotta fejét a párnák közé, de most nem volt aki megcsókolja. Végtelen szomoruság szállta meg és rekedt torkában keserves sóhajok bugyborékoltak.

Sunyi lassusággal és rosszindulatu konoksággal vonultak fel a napok és hetek. Váratlan hevességgel marcangolta a betegség. Az ellenméreg, mellyel orvosai kinozták, tehetetlen maradt. A betegség a szövetekben tanyázott, a bőr alatt bujkált, teste apró szegleteiben gennyes sebeket rágott és nem akart lohadni. Megbénitotta gondolatait és megmérgezte álmait, melyekből jajgatva ébredt, hogy még borzalmasabb valóságra ébredjen.

Johanna nélkülőzte a férfiakat. Ideges szervezete szörnyen szenvedett a kegyetlen kényszerüségben. A lemondás minden napja izzóbbá tette sóvár vágyait, amig ereje el nem hagyta. Aznap éjjel kiszökött a kórházból. Az ablakból a kertbe ugrott; meztelen lábakkal, csak köpenyt vett fel az ingére és a falon át kimászott az utcára.

Égve és remegve, valami földöntuli várakozástól fütve rohant végig az utcákon. Felbomlott haja arcát csapdosta és szemei kéjesen ragyogtak. Egy vakitó, csodálatos gondolat üzte és boldogsággal árasztotta el. Férfit akart! Ina pattanásig feszült és lábai csodátatos könnyedséggel vitték a hideg köveken. Elkésett éjjeli lumpok árnyai rajzolódtak a falakra, s mindenütt fehér, vakitó lámpákat látott, tikkasztó, csábitó édesség bóditotta. Végre a célnál

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

volt. Itt van az utca, ahol muzsika szól az ajtók mögött, ahol vidám nőcskék kacagása csapdossa a zsalugáteres ablaktáblákat...

Megállt és szemét törölte, mely talán a hold fényességétől káprázott. Nem, az Aaron-szalon eltünt. A csákány és az ásó lefejtette az ósdi házat és a téglák csupaszon busultak a zsinagóga tágas térségén. Egyetlen fal emelkedett a nagy romhalmazban és Johanna felismerte benne szobája falát. Szemei kétségbeesetten kutatták az utcát. Az örömházak vörös lámpásai eltüntek és száraz porfelhő szállott fel a szétrombolt tetők alól. Sivár romok kusztak az éjszakában. Mialatt Johanna a betegágyban feküdt és a kórral birkózott, széthordták az otthonát.

Félelmetes sikoly visitott ki torkából és borzalmasan remegett az elhagyott városrészben. Haja ráomlott kabátjára, mely felnyilott és az éjszakai szellő szerelmesen dörgölődzött a tapadó inghez. Egy csoport részeg katona közeledett. Johanna térdre omlott előttük és zagyva szavakkal kínálta magát. És ott, a bordély romjai alatt odaadta testét a férfiaknak, mindazoknak, akiket éppen arra sodort az utjuk. Egyiknek a másik után és a kórtól elpusztitott teste nem fáradt el, kéjes mámorában mind mélyebbre furta magát az omladékba...

Asszonyattak

A művész egészségesen szép nyárspolgár leányt szeretett, Máriát. A szinésznő pedig betegesen omlott a művészért Amaz reá sem hederitett, emez meg ezer asszony ravaszsággal próbálta megszédíteni a művészt. Csakhogy az nem hagyta magát. Ami szinészeknél ritkaság, — mert szinész volt, de a magasabb rendüekből — valóban szerette Máriát. Nyárspolgárosan szerette, ami a szerelem beteljesüléséig: a házasságig való formaságokat illeti. De mert nemcsak forma szerint, hanem mélységesen szerette a leányt: hagyta futni a művésznőt. Hadd fussa ki a formáját — szokta mondogatni. A művésznő futott is, de a művész után. Ő sem hagyta magát.

*

A huszonötödik előadás után öltözőjébe sietett a művésznő és öltöztetőnőjével egy levelet küldött partnerének, a művésznek. A sárgánysárga szinü, de lilaszegélyes boriték gyenge kardinál illata megmegcsiklandozta a levegőt, amerre vitték. A levél kézbesitése után az öltöztetőnö hazament. A művész és a művésznő: nem.

A különben konzervativ szinház igazgatósága megengedte a művésznőnek, hogy öltözőjét saját izlése szerint rendezze be. A művésznőt Lillának hivták. Ez azonban nem fontos. Ellenben: Lilla izléssel átalakitva csupa vágy volt a kis szoba és lázas lobogással készült felavató ünnep-estre a szépséges szinészleány.

*

Különös sejtelmekkel kopogtatott Lilla ajtaján a művész. Remegőn hangzott belülről a „Szabad!"

A művész homlokán harmatozni kezdett a verejték, mikor besimult. Amilyen a levél, aminő Lilla aznapi kosztüm kreációja, olyan volt nagyobban az öltöző. Sárgánysárga selyemben forrósodtak a falak a menyezet, a csillár. A padlón pedig selyemszálas sárgaszőnyegbe süppedt a láb. Minden sárga volt és

Novemberi szél (*Akvarell festmény*)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

lila, igézőn és izgatóan.

Ebben a káprázatos kertben — a lila sezlon misztikumából — villan a müvész elé Lillának alabástrom teste. Fölösleges luxusnak tartotta, hogy ruhában legyen Csak dereka körül hullámzik lila fátyol.

Vonagló vágyódásban, pihegve bont beszédet a szikrázótestü szőke leány:

— Köszönöm, hogy eljöttél, Imre. Bár erősen hittem, hogy nem fogod megtagadni kérésemet: tartottam tőle mégis, hogy hideg, huzódozó, zárkozott leszel velem szemben, mint eddig voltál. Látom azonban, hogy levelem hatott reád, mert eljöttél. Eljöttél, hogy felszenteljük ezt a miniatür paradicsomot, melyet rajtad kivül még senki sem látott. Premierre hivtalak téged, Imre s nagyon, nagyon köszönöm, hogy eljöttél. Ennek a szobának ma tartom a bemutatóját s amint látod, csak te vagy hivatalos a premiérre. És ez a pazar pompa csupán csak kerete szerelmes szivemnek, amely most e szobában szenved, vonaglik és vágyódik érted, Imre. Téged vártalak és hivtalak, hogy jöjj, hogy ölelve ölelj, hogy csókolva csókolj, hogy a tied legyek, Imre!

— Ilyen premiért nem látott még ez az ódon szinház, neked készült minden, téged várt. Nézd: ott forr a szamovár is, tölts teát magadnak. Tudom, hogy ilyenkor teázni szoktál... Ma minden forr, minden vár e káprázató ketrecben és minden vágy csak téged szomjuhozott, Imre. De legeslegjobban mégis csak magam. Nézd: az ajkam, a keblem, a térdem készen a csókra. Gyere hát ide mellém, szakitsd fel a szivemet. Szakitsd fel szivem szüz függönyét, mely mindenek ellenére is megmaradt szüzen, mert reád várt. Miattad maradtam szüz, hogy feláldozzam neked diadalmi lobogómat, tikkadt testem szemérmes szüzességét. Az egyetlen szüzességet, ami szerelmem szent érzése szerint téged illet.

— Gyere, Imre, igyad szikkadó szájam égő édességét, harap magadénak kemény mellemet, torlaszd be szemérmetlen szivem vörösen villogó kapuját, mely téged szomjuhoz csupán. El ne itélj egy pillanatig se, mert csak kettesben vagyok ilyen, csak veled vagyok ilyen. S szerelmünkben a szemérmetlenség: egészség.

— Jöjj, Imrém, furd bele tüzes testedet az én égő testembe; furjad, gyömöszöljed, lihegjed belém tüz-tested minden tüzét s a belőled belém omló forró vériávával oltsd el azt a tüzet, ami bennem ég.

*

A müvész belépése pillanatában visszatántorodott ugyan az ajtó felé, de aztán, szinte öntudatlanul, mind előbbre vonzotta Lilla erótikus szuggesztiója. A mámorossá ajzult márványalak testdinamikája olyan kábitóan kisérte a szivből fakadó buja beszédet, hogy minden más férfi százszor odadobban a leány lábaihoz: Imre azonban konok keménységgel tartotta magát. Utolsó tudatos pillanatáig Máriája vibrált benne, a minden testi és szellemi ereje megfeszitésével a másik asszonyé akart maradni Akarta a férfiértelem, a szándék s a szerelem, de mást akart a felajzott férfitest.

A káprázatos keret, a mámorositó testmuzsika, a vonagló leány vágykoncertjében annyira felforrósitotta a férfi fiatal testét, hogy tudatos szándékában bár kifelé óhajtott menni: égő érzékisége tudattalan rángatódzásában Lilla felé zugott mégis. Végre is: Lilla eltünt s Máriát látta Lillában is. Tudatalatti tudatossággal még tudta, hogy nem Mária az, aki előtt meghódol, de tomboló testének lélektelen lihegésében már Mária nászágyára zuhant. Éllettelen lehulással. Mert e müvész egészséges test lelkében kinlodó konok küzdés nem szertelenséggé, hanem betegséggé bomlott. Imre ájultan vágódott végig a selyempázsitos padlón.

Lilla egy pillanatig megdöbbent, ám a következő pillanatban — asszonyi ötlettel — kikapott egy üveg pezsgőt az ezüstvederből, kibontotta a férfi feje fölött s már ömlött is a jéghideg pezsgő annak arcára. S amig az Imre feje pezsgőben fürdött, gyors mozdulatokkal vetkőztetni kezdte Lilla a müvészt. Olyan ügyesen járt a keze, mintha világ életében férfit vetkőztetett volna. Egynéhány pillanat és teljesen mezтelenül meredt Lilla felé a hatalmas férfitest. A leánynak a régen vágyott látványra fejébe szállott minden buja vére és szinte furiális mohósággal csókolta végig, vadul a meztelen férfitestet.

A csókpreludium után ismét kibontott nehány palack pezsgőt s végigöntözte és dörzsölte a tetszhalott férfit. Fejtől a lábujjakig. És megmozdult a test s ahogy mozdulni kezdett, vérpiros ajkával ujból végigcsókolta a leány. Fejtől a lábujjakig, meg megállva azon a helyen, melytől asszonyá való avatását várta...

Pezsgőtócsában ébredt eleven élővé a müvész. Meztelen forró testet érzett meztelen testéhez simulni, fonódni, furódni. Az égő asszonytest forrósága s a pezsgőfürdő hüvössége enyhe szédületben tartotta öntudatát. Mindez igen jót esett a férfi fizikumnak s fokozta a jóérzését, hogy eleven életté éledt ujra, hogy érezte visszatérni rugalmasságát, erejét, átforrósodni a testét s hogy Lilla tüzes nyelve, haja, dus pihéje ezer csókkal, csiklandozással, duruzsoló simogatással ölelte. A szép szinek, kellemes illatok és jóérzések ez ingerlő kaotikuma csak érzékeit korbácsolta, ám öntudata zsibadtá zsugorodott s minden, ami e káprázó ketrecen tul volt, messze szakadt a müvésztől. Nem gondolkozott, csak érzett. És csak azt érezte, hogy nagyon jól érzi most magát, hogy sohasem volt ilyen boldogságos érzése.

Lilla likörös citrommal kinálta. Néhány falat kaviár, néhány pohár pezspő következett ezután, majd zuhatagos csókok áradatában meglódult a férfiben is a vér. Akcióra ajzodott csókok zuhataga közben Imre is, Lilla pedig furiaként furodott alája, hogy magába fogadja őt... Észbontó csókok vértserkentő tusája közben libegve lobogott fel a bizarr nász... Feley Bertalan

Károlyi József

uri fodrász, manikür

Timişoara, Belváros, Mercy ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

PINKERTONBOY

Öt perc alatt minden megbizást elintéz. Naponta kurirjárat Bucarestbe és Kolozsvárra. Hetenként egyszer Budapest és Temesvár között. Vizum beszerzés 50 lei

Timişoara — Telefon 75

Hajfestést

bármely szinre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timişoara, Belváros, Rezső ucca

Elsőrangu viz és vasondolálás

Férfi és női manikür

Brummerton-Boy

Telefon 17—24

Timişoara I. Str. Mercy 1.

Elintéz mindent gyorsan és pontosan

Utlevél és Vizum iroda

Állandó kurirszolgálat

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

TIMIŞOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélőfilmek. — Kellemes nyári kerthelyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállitás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timişoara Józsefváros, Hunyady-ut 33

Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timişoara, Gyárváros, Fő-ucca, Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámositás, hajfestés, vizhullám stb. (39)

Modern kozmetikai intézet, szépségápolás

Tyukszemvágásra, szakember kezelése mellett külön osztály.

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutorok

TIMIŞOARA II., Iskola-utcca 10

Telefon 206. (31-4)

PERFECTA

GRAVOR-TIPOGRAFIE IN RELIEF

VEŞNOKI MUINTEZET DOMBORMUNYOMDA

E. ÁBRAHÁM Ö.

TIMIŞOARA, I.

STR. EUGEN DE SAVOYA

PALATUL EPISCOPUL

Könyvárjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány története, Kató mint asszony és Kató válása. Utóbbi illusztrálva, mindhárom kemény diszkötésben, ára egy-egy kötetnek 100 lei. Külföldön a 3 kötet 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szüz története, négy darab fényképillusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő házában. Páratlanul érdekes és izgalmas erótikus regény, négy darab fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Színésznő emlékiratai

Nagy alakban, három szinben nyomott müvészi cimlappal, 9 darab teljesen a szöveghez hasonló tollrajzzal, az erótika legbizarabb irása. Ára 500 lei, külföldön 600 lei.

Hét szüzleány története

Bán-dornak egyik legsikerültebb könyve. Hét szüzleány őszinte vallomása. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Nőuralom

a Bán-dor könyvek egyik legujabb száma, ahol élénk szinekkel van ecsetelve egy rakoncátlan ifju élete a nők uralma alatt; ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Káviár évfolyamok

1930 és 1931-ik esztendőből, kemény diszkötésben, hibátlan sorszámszerinti összeállitásban. Egy-egy esztendő ára két nagy kötetben 500 lei, a két esztendő ára négy kötetben 800 lei.

Fenti könyvek megrendelhetők a Káviár könyvosztályánál, Timişoara, II. cim alatt **kizárólag** az összeg előzetes beküldése mellett. Külföldre utánvét mellett küldeni nem lehet, megrendelések esetén előzőleg közöljük, hogy a pénzt hol lehet lefizetni.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

9. sz. keresztrejtvény

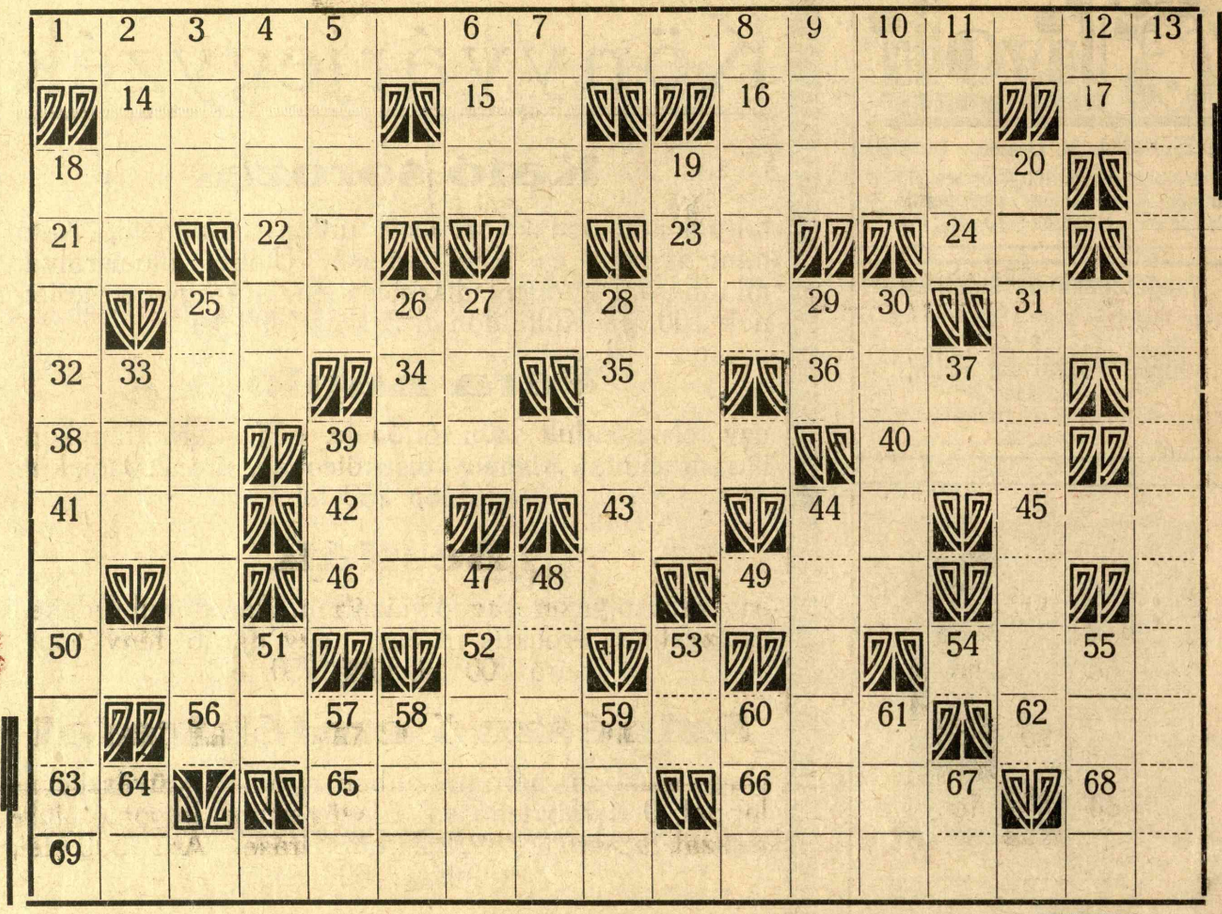

Vizszintes sorok:

1. Csigavonalban haladva a nyil irányában 1—13—65—18—20—58 ig egy találos kérdés és a válasz
14 Férfiaknak nagyon kedves portéka
15. Vissza: mindennek van
16. Regina közepe
17. Fél arany
21. Igen mássalhangzói
22. Egyforma mássalhangzók
23. Igevégződés
24. Egyforma magánhangzók
31. Vissza: német számnév
32. „ német férfinév
34. Év románul
35. Forditott rag
36. .... meg a fene
38. Ürmérték röviditve
40. F fel farsangi tészta
41. Röviditès hivatalos aktákon
42. Igekötő
43. Csodálkozó szócska
44. Benne e-vel főzelék
45. Bün betüi összekeverve
46. Vissza: 39-en keresztül csigavonalban: Ezeket az ajkakat is szeretik csókolni a férfiak
49. .... — tott dolog
50 G vel a végén pokol lakója
52. Y. R.
54. Vissza: birósàg előtt szerepel
56 Vissza: 25—30 ön keresztül a 45 ig csigavonalban válasz arra a találos kérdésre, hogy mi külömbség van a kugligolyó és a női mell között
62. Nyelvtani fogalom
63. Személyes névmás
65. Ma már nem divat ez a női tulajdonság (ék. hiba)
66. H val ragadozó állat
68. Vissza: összetett mássalhangzó

Függőleges sorok:

2. Leánynév
3. Ebből lesz a lepke
4. Igy sétálnak a rabok (két utolsó betü felcserélve)
5. Meleg hónapok (ék. hiány)
6. Régi ürmérték
7. Vissza: benne g-vel kenyérsütéskor használják
8. Minden élőnek van
9. Vissza: becézett leánynév
10. Tigrisben van
11. Egyik szülő
12 Forditott névelő
19 Vissza: házsártos nőszemély
26. Gyermek igy szólitja az anyját
27. Spanyol királyné neve
28 Már nincs ilyen hiány
29. Ellentétes kötőszó
33. Vissza: a-val olasz pénz
37. „ kettős mássalhangzó
44. Végtag jelzővel: nők disze
47. Vissza: Magyarországnak 63 volt
48. I vel hires várvédő
51. Ö. Y.
53. Fán van
55. Közhaszn. idegen bucsuszó (fon)
57. Ipari növény
58. Vissza: szellemi munkás
59. Vissza: Fán van
60. „ Női tulajdonság
61. Claude ...t (irónő)
64 Igevégződés
67. Felkiáltó szócska

Megfejtésül elegendő a vizszintes 1, 46 és 56 sorok beküldése

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.